

No és mot d'arrel ni etimologia aràbiga; si bé ja venia de l'àrab d'Orient (catalogat en *Cuche*, etc.). Simonet l'assenyala en escr. aràbigues d'Espanya (*Glos.*, 361) i creu que és un manlleu hispànic del greco-llatí *metropolitanus*, fixant-se en certes formes alterades d'aquest en llatí baix i macarrònic. Per més que l'àrab sol escurçar bastant els mots polisíl·labs que manlleua de les llengües d'Occident, no sembla haver convençut Dozy (que generalment recull i accepta les etimologies de Simonet, però aquí guarda silenci); li imaginem un mig-riure, com si això li recordés l'epigrama del Chevalier d'Aceilly sobre la famosa etimologia menagiana **fabaricotus* del nom francès de les mongetes: «*Haricot de faba*. Sans doute. / Mais il faut avouer aussi / qu'en venant de là jusqu'ici, / il a bien changé sur la route». Coromines aprofita ara l'ocasió per indicar-ne l'última provenença (que creu inèdita): derivat de l'avèstic *mābrō* m. 'paraula', 'paraula sagrada, divina' (dos cops en el *Yasna*, I, 32.13; REICHELT, *Awestisches Elementarbuch*, §§ 685, 711; etc.), mot germà del sànscrit *mantraḥ* ('sentència, versicle'), de l'arrel indoeur. MEN- 'pensar, cavillar'.

Podem suposar que *Almadrà* fos una heretat d'un arquebisbe (potser el de Tarragona), que els moros invasors de Mallorca, en els segles IX-X, en què encara no tenien ben consolidat el domini de l'Illa, reconegueren encara durant cert temps com pertanyent a l'Arquebisbe (o al «bisbe d'Empúries»).

ALMALLIA, Pla d' (Manacor, Mall. 37, f-1)

També ha estat escrit *Aumallia*. Terrenys magres situats al sud de la possessió d'*es Fangar* i a ponent de *Son Brau*, que formen un gran pla que creiem apte només per a pastures de bestiar caprí o oví. L'estructura del nom no és inadequada ni per un arabisme ni per un mossarabisme. En tot cas no deu ésser nom de data catalana. Si fos mossarabisme no imaginem altra cosa sinó que pugui venir d'ANIMALIA 'els animals', cf. francès antic *aumaille*, que és també occità, castellà *alimaña* i català antic *animàlia*. És clar que d'això esperaríem més aviat un resultat mossàrab accentuat a la *a*, però és imaginable que havent estat pronunciat *almàlia* (diferenciació d'**animàlia*) per intervenció de l'àrab s'hagués desplaçat l'accent, i tornant-se *almallia*, quedava així incorporat als nombrosos adjectius aràbics femenins en *-iya*. *Bini-aumaia* d'es Mercadal i *Bini-aumaia* d'Alaior potser podrien tenir també aquesta etimologia, aquí sense trasllat de l'accent 'la tribu dels animals, del bestiar'. O bé el nom mallorquí seria un derivat aràbic amb el sufix *-iya* afegit.

Hi ha un *Rabal Algarbi min Amaya*, que AMAlcover (BDLC, XIV, 142)